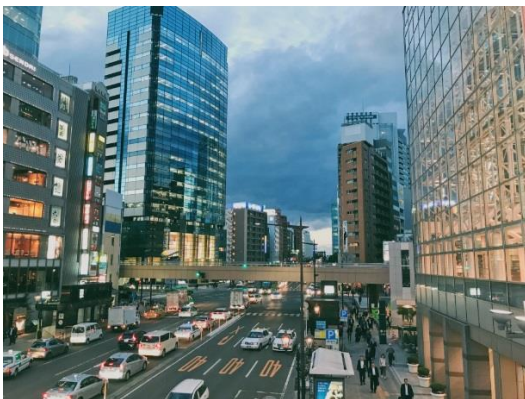

โครงการแลกเปลี่ยน Tohoku University (IPLA)

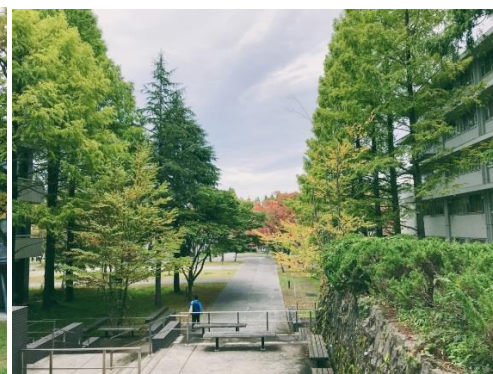
สวัสดีค่ะ ดิฉัน นางสาวบุญณัฐ กิตติรัตนวิวัฒน์ ปัจจุบันดิฉันกำลังจะจบการศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ ดิฉันได้รับโอกาสไปศึกษาแลกเปลี่ยนที่มหาวิทยาลัยโทโฮคุ โครงการ IPLA เป็นระยะเวลาหนึ่งปี รวมถึงได้รับทุน JASSO จำนวน 80,000 เยนต่อเดือน เป็นระยะเวลา 10 เดือน มหาวิทยาลัยโทโฮคุถือเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งของประเทศญี่ปุ่น ดิฉันจึงรู้สึกเป็นเกียรติอย่างมากที่ได้รับโอกาสนี้ ดิฉันเคยไปศึกษาแลกเปลี่ยนที่ประเทศญี่ปุ่นมาแล้วถึงสองครั้ง แต่เป็นเพียงการศึกษาระยะสั้น สองเดือนที่โตเกียว และหนึ่งเดือนที่ฮอกไกโด ครั้งนี้จึงเป็นการเรียนรู้ครั้งยิ่งใหญ่ครั้งหนึ่งในชีวิตของดิฉัน

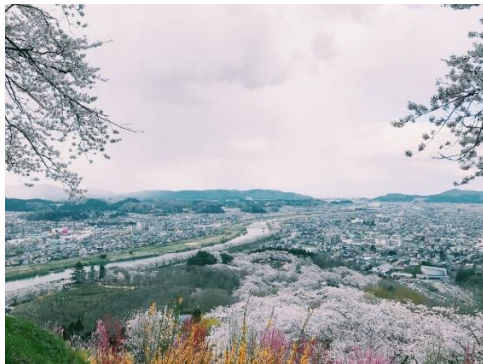
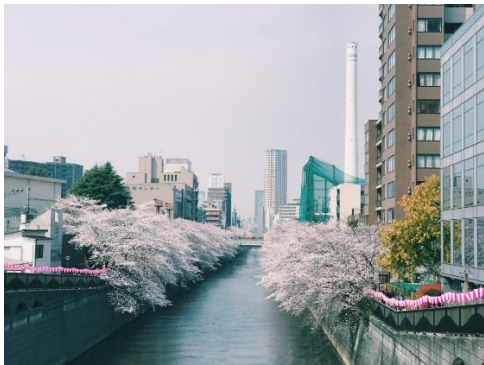
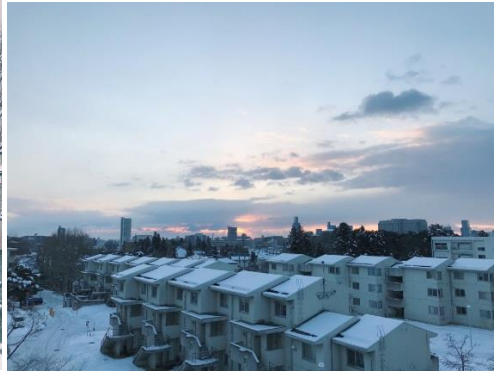

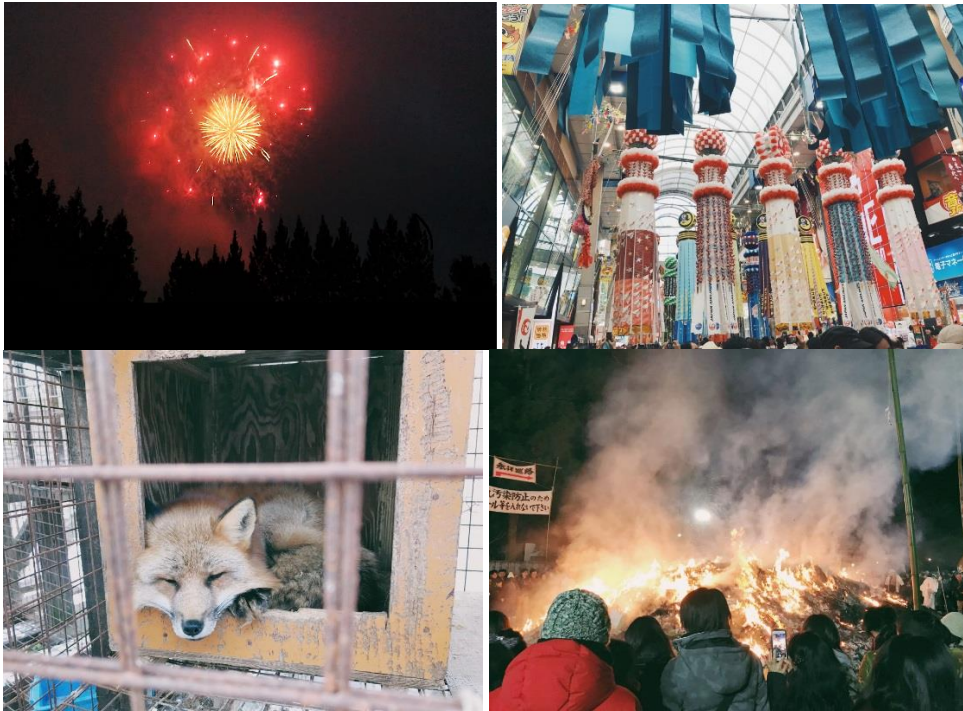
เซนไดเป็นเมืองที่ไม่ได้ใหญ่โต มีห้างสรรพสินค้าหรือสถานที่ท่องเที่ยวมากมายเหมือนดังโตเกียว แต่เซนไดก็เป็นเมืองที่สวยงามไปด้วยธรรมชาติ ความร่มรื่น ความสงบและความปลอดภัย ในช่วงแรกที่ดิฉันไปถึงเซนได ดิฉันต้องใช้เวลาค่อนข้างนานเลยทีเดียวในการปรับตัวให้คุ้นเคยและคุ้นชิน เนื่องมาจากดิฉันใช้ชีวิตทั้งชีวิตในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล เคยชินกับการขับรถยนต์หรือหนึ่งรถยนต์ที่คนในครอบครัวเป็นคนขับ ถึงแม้จะมีไปศึกษาหรือท่องเที่ยวที่ต่างประเทศอยู่บ้าง แต่ก็ยังเป็นเพียงแค่ช่วงระยะเวลานั้น ๆ ดังนั้นการที่ดิฉันได้ไปแลกเปลี่ยนในครั้งนี้ถือว่าการปรับตัวที่ทำให้ดิฉันได้เรียนรู้อะไรต่าง ๆ ได้เปิดโลกให้กว้างขึ้นจากโลกแคบ ๆ เล็ก ๆ ทำให้ดิฉันได้ประสบการณ์ใหม่ ๆ มากมายที่ดิฉันคิดว่าดิฉันคงไม่ได้พบถ้าหากดิฉันยังคงใช้ชีวิตอยู่ในกรอบเล็ก ๆ ของดิฉัน ได้ลองใช้ชีวิตด้วยตัวเอง ซึ่งโดยส่วนใหญ่ดิฉันจะให้การเดินแทนการขึ้นรถเมย์ รถไฟ หรือบันจี้กระดาน เนื่องมาจากดิฉันไม่ค่อยถนัดบันจี้กระดาน นั่นจึงเป็นเรื่องยากของดิฉันในการบันจี้หรือลงภูเขา

ดิฉันพักอยู่ที่หอพัก University House Sanjo 2 หอพักแห่งนี้แบ่งเป็น 3 ตึก แต่ละตึกมี 4 ถึง 5 ชั้น แต่ละชั้นมีแบ่งเป็น 1 ถึง 2 ยูนิต และใน 1 หนึ่งยูนิตแบ่งออกเป็น 8 ห้อง นอกจากนี้ในแต่ละยูนิตยังต้องเตรียมคีย์การ์ดก่อนเข้ายูนิตและยังมีที่ใส่รหัสปลดล็อกก่อนเข้าห้องแทนที่จะเป็นการพกกุญแจ จึงถือเป็นหอพักที่ค่อนข้างมีความเป็นส่วนตัว ใหม่ และปลอดภัยเป็นอย่างมาก เนื่องจากดิฉันเป็นผู้หญิง ในตอนแรกก็ค่อนข้างกังวลเรื่องหอพักแต่เนื่องจากหอพักนี้มีการแบ่งแยกชั้นของผู้หญิงและผู้ชายอย่างชัดเจน รวมถึงไม่อนุญาตให้เพศตรงข้ามเข้ามาในยูนิตหลังจากสามทุ่มโดยจะมีรถปิกอัพมาเดินตรวจตราตามชั้น การใช้ชีวิตอยู่หอพักของดิฉันจึงไม่มีปัญหาเลยแต่อย่างใด นอกจากนี้การพักหอพักนี้เนื่องมาจากผู้พักอาศัยในแต่ละยูนิตต้องมีการใช้ห้องน้ำและห้องครัวร่วมกัน ดังนั้นนอกจากดิฉันจะได้มีเพื่อนตามห้องเรียนของมหาวิทยาลัยแล้ว ดิฉันยังได้ทำความรู้จัก ได้ลองใช้ชีวิตร่วมกับคนต่างชาติ ได้แบ่งปันความสุขร่วมกันเช่น การทำอาหารและแบ่งปันกัน การปรึกษาพูดคุยกัน การเดินไปซื้อของใช้หรือรับประทานอาหารนอกหอพักร่วมกัน เป็นต้น การใช้ชีวิตในหอพักแห่งนี้ทำให้ดิฉันได้เรียนรู้การใช้ชีวิตของคนแต่ละประเทศและเกิดมุมมองใหม่ ๆ มากมาย

ในช่วงแรกที่ได้ถึงเซนไดก็คือ ประมาณปลายเดือนกันยายน อากาศที่นั่นค่อนข้างเย็นสบาย ไม่ร้อนหรือหนาวจนเกินไปอาจจะเริ่มใส่เสื้อกันหนาวในประมาณปลาย ๆ เดือนพฤศจิกายน อากาศในช่วงแรกที่ได้ถึงถือเป็นช่วงเวลาที่ดิฉันชอบมากที่สุด เพราะแต่งตัวค่อนข้างง่าย การเดินทางไปข้างนอกก็ค่อนข้างสบายเนื่องจากอากาศดี นอกจากนี้ยังเป็นช่วงใบไม้เริ่มเปลี่ยนสี และเซนไดเป็นเมืองที่เต็มไปด้วยต้นไม้และภูเขา จึงทำให้ช่วงนั้นเป็นช่วงที่สวยงาม ๆ พอประมาณใกล้สิ้นปี อากาศก็เริ่มเย็นมากขึ้นเรื่อย ๆ ในตอนต้นปีเริ่มมีหิมะตก ในบางอาทิตย์ก็ตกเกือบทุกวัน การเดินทางในช่วงนั้นค่อนข้างลำบากพอตัว เนื่องจากดิฉันมีเรียนรอบ 8 โมง 50 นาที ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ตรงกับคนส่วนใหญ่ การได้ขึ้นรถเมย์จึงเป็นเรื่องที่ไม่แน่นอน เนื่องจากในระยะเวลา 8 โมง มีรถเมย์ไปมหาวิทยาลัยเพียงแค่คันเดียว จึงทำให้ผู้คนค่อนข้างแน่นมาก แต่หากเดินทางไปตัวเมืองก็ค่อนข้างสะดวกสบาย เนื่องจากมีรถเมย์หลายรอบหลายคัน และในช่วงเวลานี้ก็ถือเป็นช่วงเวลาที่ดีมาก ๆ ที่ไปออนเซน บรรยากาศรอบ ๆ ดูขาวเพราะการปกคลุมของหิมะ การได้แช่น้ำก็เป็นการได้ผ่อนคลายให้สบายตัว และได้คลายหนาว พอช่วงประมาณปลายเดือนมีนาคม อากาศก็เริ่มอุ่นมากขึ้นเรื่อย ๆ อีกทั้งยังเป็นช่วงที่ซากุระบาน ดิฉันได้มีโอกาสไปดูซากุระกับเพื่อน ๆ ชาวต่างชาติทั้งที่โตเกียวและเซนได ถือเป็นบรรยากาศที่ต่างกัน ทำให้ความสวยงามของซากุระนั้นดูต่างกันตามสภาพแวดล้อม พอช่วงใกล้กลับเมืองไทยหรือช่วงใกล้จบโครงการ อากาศที่เซนไดค่อนข้างร้อนมาก ๆ แดดที่นั่นค่อนข้างแรง อาจจะแรงกว่ากรุงเทพฯ บ้านเรา แต่เป็นช่วงที่เริ่มมีเทศกาลต่าง ๆ ที่สำคัญมากมายของเซนได เช่น เทศกาลทานาบาตะ หรือการดูดอกไม้ไฟ

การลงหน่วยกิจที่นี่ จำเป็นที่จะต้องมีย่าน้อย 13 หน่วยกิจต่อเทอม โดยวิชาส่วนใหญ่ที่มีให้เลือกจะเป็นวิชาเกี่ยวกับสายภาษา สายศิลป์ และสายบริหาร เกือบทุกวิชาจะถูกสอนเป็นภาษาอังกฤษ โดยวิชาภาษาญี่ปุ่นจะสามารถเลือกได้ตามลำดับความสามารถที่เราได้ สอบวัดระดับเอาไว้ ดิฉันได้ลงเรียนญี่ปุ่นระดับ 2 ในเทอมแรกและระดับ 3 ในเทอมที่สอง ส่วนวิชาอื่น ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นวิชาที่สามารถนำมา ปรับใช้ได้กับสาขาของดิฉัน และวิชาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของประเทศญี่ปุ่น ทำให้ดิฉันได้มีโอกาสลงทำอะไรหลาย ๆ อย่างที่เป็น วัฒนธรรมหรือธรรมเนียมของประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสนใจมาก ๆ การเรียนการสอนของญี่ปุ่นจะเน้นไปที่การแสดงความคิดเห็น การ ได้ตอบ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน นอกจากนี้ในบางวิชาดิฉันยังได้มีโอกาสเรียนกับนักศึกษาปริญญาของมหาวิทยาลัยโตโฮคุ ทำให้ได้รู้จัก และพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ ต่างชาติ ซึ่งเป็นการทำให้ดิฉันได้เห็นมุมมองที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศ นอกจากนี้โครงการ IPLA จะมีการจับคู่ตัวต่อหรือพี่เลี้ยง กับเด็กแลกเปลี่ยนแต่ละคน ทำให้การใช้ชีวิตของดิฉันในญี่ปุ่นง่ายขึ้น เนื่องจากกระบวนการหลาย ๆ กระบวนการของญี่ปุ่นจำเป็นต้องใช้เพียงแค่ภาษาญี่ปุ่นเท่านั้นในการสื่อสาร เช่นการเปิด-ปิดบัญชีธนาคาร การซื้อซิมการ์ดแบบจ่ายรายเดือน ฯลฯ นอกจากนี้หากดิฉันมีคำถามเกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่นจากในชั้นเรียน ดิฉันก็จะถามพี่เลี้ยงให้เธอช่วยอธิบาย ดังนั้นการมีพี่เลี้ยงนอกจากจะมี คนคอยช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ แล้วยังได้เพื่อนพูดคุยเพื่อเป็นการฝึกภาษาและปรึกษากันอีกด้วย

สิ่งที่ได้จากการมาโครงการแลกเปลี่ยนที่มหาวิทยาลัยโทโฮคุ

การได้ไปแลกเปลี่ยนที่มหาวิทยาลัยโทโฮคุทำให้ดิฉันได้ลองทำและเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ มากมาย ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เหมือนดิฉันได้ทดลองใช้ชีวิตจริง ๆ ได้เรียนรู้ว่าในบางครั้งสิ่งที่เราคิด เราฝัน ในความเป็นจริงมันอาจไม่ได้สวยงามเสมอไป หรืออาจไม่ได้แย่เสมอไป ทุก ๆ สิ่งเกิดจากการเรียนรู้และเข้าใจ เข้าใจในวัฒนธรรมที่ต่างกัน เข้าใจในการดำเนินชีวิต หรือแนวคิดที่แตกต่างกัน และได้ลองใช้ชีวิตด้วยตนเอง พึ่งพา และแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ดิฉันได้มีโอกาสในการลองใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นที่มาจากคนละประเทศ ได้ลองเข้าร่วมโครงการ Hippo Host Family โดยไปอาศัยและทำกิจกรรมร่วมกับคนญี่ปุ่นเป็นเวลา 2 วัน 1 คืน ทำให้ได้รู้การใช้ชีวิตในแบบของญี่ปุ่น รวมทั้งการได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น หรือที่ต่าง ๆ จัดขึ้นก็ทำให้ดิฉันได้เรียนรู้วัฒนธรรมต่าง ๆ ของญี่ปุ่นมากมาย ทั้งสิ่งที่เหมือนหรือคล้ายจากที่เคยเรียน รวมทั้งสิ่งที่ต่างจากที่เคยเรียน นอกจากนี้สิ่งที่สำคัญที่สุดเลยก็คือ ดิฉันได้พัฒนาการใช้ภาษาทั้งภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นจากการพูดคุยสนทนากับเพื่อน ๆ หรือการใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งในห้องเรียน เมื่อก่อนที่ดิฉันจะได้ไปศึกษาแลกเปลี่ยนในครั้งนี้ ดิฉันเป็นคนไม่ค่อยมั่นใจในการตอบคำถามในห้องเรียน การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การพูดภาษาญี่ปุ่นหรือแม้แต่ภาษาอังกฤษ เนื่องจากดิฉันเป็นคนไม่ค่อยมั่นใจ กลัวการพูดผิด ดังนั้นการได้ไปแลกเปลี่ยนในครั้งนี้ ถึงแม้จะมีเกร็ง ๆ ในตอนแรก แต่เนื่องจากในเกือบทุก ๆ วิชาเราต้องมีการแลกเปลี่ยนความคิด และมีการนำเสนอจากการสรุปผลความคิดเห็นในกลุ่ม ก็ทำให้ดิฉันรู้สึกคุ้นชินกับการใช้ภาษามากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะวิชาภาษาญี่ปุ่น เมื่อทุกคนได้ขึ้นระดับ 3 ขึ้นไปก็จะมีวิชาบังคับให้ลงคือ ไวยากรณ์ การพูดและการนำเสนอ ดังนั้นในทุก ๆ คาบทุก ๆ คนจะต้องได้พูดและนำเสนออย่างน้อย 3 นาที ดังนั้นนอกจากการที่จะได้ฝึกการพูดแล้วนั้น ยังได้ฝึกการเขียน เรียบเรียงประโยค การจัดลำดับการพูด ดิฉันคิดว่าวิชาเหล่านี้เป็นวิชาที่สำคัญและมีประโยชน์เป็นอย่างมาก ดังนั้นการมาแลกเปลี่ยนในครั้งนี้ถือเป็นเรื่องที่คุ้มค่าสำหรับดิฉันมาก และเป็นเหมือนแรงกระตุ้นที่ทำให้ดิฉันรู้สึกอยากเรียนรู้ภาษาทั้งอังกฤษและญี่ปุ่นให้มากยิ่งขึ้น ให้สามารถพูด อ่าน หรือเขียนได้ตั้งเจ้าของภาษา

สำหรับดิฉัน การใช้ชีวิตในต่างประเทศไม่ใช่เรื่องง่าย โดยเฉพาะเมื่อดิฉันมาจากเมืองที่ค่อนข้างครึกครื้น สะดวกสบายในการเดินทาง ดังนั้นสิ่งเหล่านี้ที่ดิฉันได้รับ ได้เรียนรู้ ได้พัฒนา และได้สัมผัสจากการไปแลกเปลี่ยนในครั้งนี้จึงทำให้ดิฉันรู้สึกภูมิใจ ดีใจที่ครั้งหนึ่งดิฉันได้รับโอกาสในการเปิดโลก รับประสบการณ์ เรียนรู้สิ่งที่ไม่มีในตำรา และได้พัฒนาภาษาซึ่งเป็นโอกาสที่ดิฉันคิดว่าดิฉันคงไม่มีโอกาสได้รับ หรือได้ทำมันอีกหากดิฉันเติบโตขึ้นกว่านี้ ดิฉันขอขอบคุณสถานบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นเป็นอย่างสูงที่ให้โอกาสดิฉันได้ไปแลกเปลี่ยนเป็นระยะเวลาหนึ่งปีในประเทศญี่ปุ่น ขอขอบคุณค่ะ